

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Дяченка Якова Анатолійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 168.5 статті 168 Податкового кодексу України в редакції Закону України „Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо покращення інвестиційного клімату в Україні“ від 21 грудня 2016 року № 1797–VIII

м. К и ї в
29 жовтня 2020 року
№ 242-1(I)/2020

Справа № 3-204/2020(491/20)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Колісника Віктора Павловича – головуючого, доповідача,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Філюка Петра Тодосьовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Дяченка Якова Анатолійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 168.5 статті 168 Податкового кодексу України в редакції Закону України „Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо покращення інвестиційного клімату в Україні“ від 21 грудня 2016 року № 1797–VIII.

Заслухавши суддю-доповідача Колісника В.П. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

установила:

1. Дяченко Я.А. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статті 1, частині другій статті 3, частинам першій, другій статті 8, частині п'ятій статті 17, частині третій статті 22, частині першій статті 46, статті 48, частині першій статті 64 Конституції України (конституційність) положення пункту 168.5 статті 168 Податкового кодексу України в редакції Закону України „Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо покращення інвестиційного клімату в Україні“ від 21 грудня 2016 року № 1797–VIII (далі – Кодекс).

Згідно з оспорюваними положеннями Кодексу „суми податку на доходи фізичних осіб, що утримуються з грошового забезпечення, грошових винагород та інших виплат, одержаних військовослужбовцями, поліцейськими, особами рядового і начальницького складу Державної кримінально-виконавчої служби України, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, державної пожежної охорони, органів і підрозділів цивільного захисту, у зв'язку з виконанням обов'язків несення служби, спрямовуються виключно на виплату рівноцінної та повної компенсації втрат доходів цієї категорії громадян“.

З аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів випливає таке.

Дяченко Я.А. у листопаді 2019 року звернувся до Київського окружного адміністративного суду з позовом, у якому просив визнати протиправною бездіяльність Головного управління Державної фіскальної служби у Київській області (згодом перейменованого в Головне управління податкової служби у Київській області), пов'язану з невиконанням грошової компенсації втрат доходів при утриманні сум податку на доходи фізичних осіб, та зобов'язати стягнути з Головного управління Державної фіскальної служби у Київській області компенсацію податку на доходи фізичних осіб за періоди з 1 січня 2017 року по 15 лютого 2017 року та з 5 липня 2017 року по 31 грудня

2018 року в сумі 52 594, 99 грн (п'ятдесят дві тисячі п'ятсот дев'яносто чотири гривні дев'яносто дев'ять копійок). Рішенням Київського окружного адміністративного суду від 2 червня 2020 року в задоволенні позову Дяченка Я.А. відмовлено.

Постановою Шостого апеляційного адміністративного суду від 9 вересня 2020 року апеляційну скаргу Дяченка Я.А. залишено без задоволення, а рішення суду першої інстанції – без змін.

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду ухвалою від 28 вересня 2020 року відмовив Дяченку Я.А. у відкритті касаційного провадження.

Суб'єкт права на конституційну скаргу зазначає, що „невиплата грошової компенсації втрат доходів при утриманні сум податку на доходи фізичних осіб в значній мірі знизилася життєвий рівень його сім'ї“, і просить Конституційний Суд України перевірити на відповідність статті 1, частині другій статті 3, частинам першій, другій статті 8, частині п'ятій статті 17, частині третій статті 22, частині першій статті 46, статті 48, частині першій статті 64 Конституції України положення пункту 168.5 статті 168 Кодексу, застосовані в остаточному судовому рішенні у його справі – постанові Шостого апеляційного адміністративного суду від 9 вересня 2020 року.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема,

статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Стверджуючи про неконституційність положень пункту 168.5 статті 168 Кодексу, автор клопотання обмежився цитуванням частин першої, другої статті 8, частини першої статті 46, статті 48 Конституції України, а також посиланням на рішення Конституційного Суду України від 18 червня 2007 року № 4-рп/2007, від 28 квітня 2009 року № 9-рп/2009, рішення Європейського суду з прав людини у справі „Брумареску проти Румунії“ (Brumarescu v. Romania) від 28 листопада 1999 року (заява № 28342/95), судові рішення у своїй справі.

Суб'єкт права на конституційну скаргу не навів аргументів щодо невідповідності положень пункту 168.5 статті 168 Кодексу статті 1, частині другій статті 3, частинам першій, другій статті 8, частині п'ятій статті 17, частині третій статті 22, частині першій статті 46, статті 48, частині першій статті 64 Конституції України, а лише висловив незгоду із судовими рішеннями, ухваленими у його справі, що не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу.

Таким чином, конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту

Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату
Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Дяченка Якова Анатолійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 168.5 статті 168 Податкового кодексу України в редакції Закону України „Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо покращення інвестиційного клімату в Україні“ від 21 грудня 2016 року № 1797–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**